

**ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
Кафедра словацької філології**

ЗАТВЕРДЖУЮ

Декан філологічного
факультету

Юрій Бідзіля
« 29 » *серпня*

Юрій БІДЗІЛЯ

2023 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

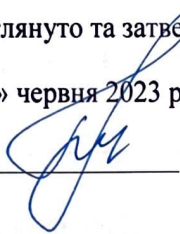
ЧЕСЬКА КУЛЬТУРА: ПЕРЕКЛАДОЗНАВЧИЙ АСПЕКТ

Рівень вищої освіти	Перший (бакалаврський) рівень вищої освіти
Галузь знань	03 Гуманітарні науки
Спеціальність	035. Філологія
Предметна спеціальність (Спеціалізація)	035.038. Слов'янські мови та літератури (переклад включно), перша-чеська
Освітня програма	Чеська мова та література
Статус дисципліни	вибіркова
Мова навчання	чеська, українська

Робоча програма вибіркової дисципліни «**Чеська культури: перекладознавчий аспект**» для здобувачів вищої освіти галузі знань **03 Гуманітарні науки спеціальності 035. Філологія предметної спеціальності (спеціалізації) 035.038. Слов'янські мови та літератури (переклад включно), перша-чеська** освітньої програми «**Чеська мова та література**».

Розробник: Юсип-Якимович Ю.В., канд.філол. наук, доцент кафедри словацької філології

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри словацької філології протокол № 9 від «27» червня 2023 р.

Завідувач кафедри Наталія ПЕТРИЦА

Схвалено науково-методичною комісією філологічного факультету

протокол № 8 від «29» червня 2023 р.

Голова науково-методичної комісії Василь ШАРКАНЬ

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів ЄКТС –4	Рік підготовки:	
Загальна кількість годин – 120	1	1
Кількість модулів – 2	Семестр:	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних –2 самостійної роботи студента – 4	1	1
	Лекції:	
	22	10
	Практичні (семінарські):	
	20	2
Вид підсумкового контролю: залік	Лабораторні:	
	-	-
Форма підсумкового контролю: усне опитування	Самостійна робота:	
	78	108

2. МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета курсу - ознайомити студентів із історією культури Чехії як сферою духовного життя суспільства, подати відомості про розвиток культури (архітектури, образотворчого мистецтва, скульптури, музики, театального мистецтва, кінематографії, народної творчості), традицій та національної ментальності.

Завдання курсу - ознайомити студентів-богемістів з історією культури Чехії у загальноєвропейському та світовому контекстах.

Унаслідок опанування цього курсу в студентів мають сформуватися не тільки системні знання витоків, історії та сучасного стану чеської культури, її місце у світовому культурному контексті, основних етапів її розвитку; розуміння її місця в європейському та світовому культурних контекстах; знання визначних культурних пам'яток на території Чехії, які становлять історичну цінність у межах усієї Європи та світу (світова спадщина UNESCO), але й розвинути у студентів навички перекладу цих культурем.

Відповідно до освітньої програми «Чеська мова та література», вивчення дисципліни **«Чеська культура: перекладознавчий аспект»** сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких загальних компетентностей (ЗК) та спеціальних (ФК) компетентностей:

ЗК06 Здатність спілкуватися іноземною мовою.

ЗК08 Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій

ФК06 Здатність застосовувати поглиблені знання з обраної філологічної спеціалізації для вирішення професійних завдань.

ФК07 Здатність вільно користуватися спеціальною термінологією в обраній галузі філологічних досліджень.

ФК08 Усвідомлення ролі експресивних, емоційних, логічних засобів мови для досягнення запланованого прагматичного результату.

3. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Передумови вивчення навчальної дисципліни «Чеська культура: перекладознавчий аспект» не зазначені в Структурно-логічній схемі ОП, оскільки дисципліна належить до ВК.

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

не передбачені, оскільки дисципліна належить до вибіркових.

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

Засобами оцінювання та демонстрування результатів навчання з дисципліни **«Історія чеської культури: перекладознавчий аспект»** є: поточний контроль на практичних заняттях, контроль результатів опанування тем і виконання завдань, запланованих у межах самостійної й індивідуальної роботи(як-от: реферат, презентація, доповідь на семінарі); підсумковий контроль здійснюється у формі модульної роботи та заліку. Під час навчання використовуються такі основні методи: 1) традиційні: вербальні (розповідь, бесіда), наочні (ілюстрування, метод самостійного спостереження студента) 2) інтерактивні методи; 3) методи контролю і самоконтролю в навчальні.

Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Форми поточного контролю: усне опитування, виступи студентів під час обговорення питань, письмовий експрес-контроль, тестування, підготовка рефератів, доповідей, презентацій.

Форма модульного контролю: модульна контрольна робота.

Форма підсумкового семестрового контролю: залік.

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 1)

Поточне оцінювання та самостійна робота					Модульна контрольна робота	Сума
T1	T2	T3	T4	Індивідуальна (самостійна) робота	50	100
7	7	8	8	20		

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 2)

Поточне оцінювання та самостійна робота					Модульна контрольна робота	Сума
T5	T6	T7	T8	Індивідуальна (самостійна) робота	50	100
7	7	8	8	20		

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1		Модуль 2	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Практичні (семінарські) заняття	10	30	10	30
Презентація	1	10	1	10
Реферат/доповідь	1	10	1	10
Модульна контрольна робота	1	50	1	50
Разом		100		100

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи

До модульного контрольного оцінювання допускаються всі студенти. При визначенні оцінки за модуль враховуються результати модульної контрольної роботи (МКР) та поточного контролю під час практичних занять, самостійної роботи.

МКР складається з двох блоків завдань.

Перший блок (1-30 балів) містить висвітлення теоретичних питань навчальної дисципліни.

Другий блок (1-20 балів) містить практичні завдання з морфології та синтаксису словацької мови.

Студент має право підвищити оцінку модульного зрізу, складаючи залік.

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю

До підсумкового (семестрового) контролю з навчальної дисципліни **«Історія чеської культури: перекладознавчий аспект»** не допускаються студенти, які не виконали усі види обов'язкових практичних робіт, передбачених робочою програмою, а також підсумкова модульна оцінка яких становить менше 35 балів. Студент, який за результатами модульних контролів отримав оцінку «F» (0-34 бали), повинен до проведення підсумкового (семестрового) контролю покращити цю оцінку принаймні до показника FX (≥ 35 балів) під час чергування викладача на кафедрі. Без такого покращання він до підсумкового (семестрового) контролю не допускається.

Відповідно до **«Положення про порядок та методику проведення семестрових (курсівих) екзаменів і заліків в Ужгородському національному університеті»** (затверджено Наказом Ректора ДВНЗ «УжНУ» № 698/01-17 від 08.05.2015 р.), знання здобувачів оцінюється як з теоретичної, так і з практичної підготовки за такими критеріями:

оцінку «відмінно» (90-100 балів, А) заслуговує здобувач, який: - всебічно і глибоко володіє навчально-програмовим матеріалом; - вміє самостійно виконувати завдання, передбачені програмою, використовує набуті знання і вміння у нестандартних ситуаціях; - засвоїв основну і ознайомлений з додатковою літературою, яка рекомендована програмою; - засвоїв взаємозв'язок основних понять дисципліни та усвідомлює їх значення для професії, яку він набуває; - вільно висловлює власні думки, самостійно оцінює різноманітні життєві явища і факти, виявляючи особистісну позицію; - самостійно визначає окремі цілі власної навчальної діяльності, виявив творчі здібності і використовує їх при вивченні навчально-програмового матеріалу, проявив нахил до наукової роботи.

оцінку «добре» (82-89 балів, В) – заслуговує здобувач, який: - повністю опанував і вільно (самостійно) володіє навчально-програмовим матеріалом, в тому числі застосовує його на практиці, має системні знання в достатньому обсязі відповідно до

навчально-програмового матеріалу, аргументовано використовує їх у різних ситуаціях; - має здатність до самостійного пошуку інформації, а також до аналізу, постановки і розв'язування проблем професійного спрямування; - під час відповіді допустив деякі неточності, які самостійно виправив, добирає переконливі аргументи на підтвердження вивченого матеріалу;

оцінку «добре» (74-81 бал, C) заслуговує здобувач, який: - в цілому навчальну програму засвоїв, але відповідає на екзамені з певною кількістю помилок; - вміє порівнювати, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача, в цілому самостійно застосовувати на практиці, контролювати власну діяльність; - опанував навчально-програмовий матеріал, успішно виконав завдання, передбачені програмою, засвоїв основну літературу, яка рекомендована програмою;

оцінку «задовільно» (64-73 бали, D) – заслуговує здобувач, який: - знає основний навчально-програмовий матеріал в обсязі, необхідному для подальшого навчання і використання його у майбутній професії; - виконує завдання непогано, але зі значною кількістю помилок; - ознайомлений з основною літературою, яка рекомендована програмою; - допускає на заняттях чи екзамені помилки при виконанні завдань, але під керівництвом викладача знаходить шляхи їх усунення.

оцінку «задовільно» (60-63 бали, E) – заслуговує здобувач, який: - володіє основним навчально-програмовим матеріалом в обсязі, необхідному для подальшого навчання і використання його у майбутній професії, а виконання завдань задовольняє мінімальні критерії. Знання мають репродуктивний характер.

оцінка «незадовільно» (35-59 балів, FX) – виставляється здобувачу, який: виявив суттєві прогалини в знаннях основного програмового матеріалу, допустив принципові помилки у виконанні передбачених програмою завдань.

оцінка «незадовільно» (35 балів, F) – виставляється здобувачу, який: - володіє навчальним матеріалом тільки на рівні елементарного розпізнавання і відтворення окремих фактів або не володіє зовсім; - допускає грубі помилки при виконанні завдань, передбачених програмою; - не може продовжувати навчання і не готовий до професійної діяльності після закінчення університету без повторного вивчення даної дисципліни.

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку	для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	Для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	зараховано
74-81	C	добре	зараховано
64-73	D	задовільно	зараховано
60-63	E		зараховано
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим

			повторним вивченням дисципліни
--	--	--	-----------------------------------

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

6.1. Зміст навчальної дисципліни

Модуль 1

Тема 1. Úvod. Pojem česká kultura. Periodizace dějin kultury Česka. V širokém slova smyslu pojem *česká kultura* označuje kulturní projevy jednak Čechů (doma i v cizině), jednak v českém jazyce, případně na území nynější České republiky. V užším slova smyslu jsou to projevy umělecké, v tradičních uměleckých oborech jako je literatura, divadlo, film, sochařství, malířství, umělecká fotografie, hudba, architektura apod. V širším slova smyslu může pojem zahrnovat i obecnější kolektivní projevy jako jsou jazyk, věda, právo, folklór, zvyky, tradice, svátky, rituály, populární kultura, móda, komunikační normy.

Тема 2. Románský sloh. Úvod. Na území českého státu se vystřídaly téměř všechny stavitelské slohy, kterými se v Evropě během staletí stavělo. Nejstarší stavební památky jsou předrománské a jejich zbytky byly objeveny na území Velkomoravské říše při archeologických výzkumech. Nejstarší stavební památky předrománské. Románský sloh. Všeobecná charakteristika. Rotundy. Bazilika sv. Jiří na Pražském hradě. Výtvarné umění. První sochařské výtvary. Věstonická venuše. Keltská plastika - Hlava velmože. Románské malířské památky - knižní malby. Iluminovaný rukopis Gumpoldovy legendy o sv. Václavovi. Kodex vyšehradský. Románské nástěnné malby. Výzdoba rotundy sv. Kateřiny ve Znojmě. Románské sochařství. Pískovcové plastiky v kostele sv. Jakuba v Jakubu u Kutné Hory. Kultura Velké Moravy. Románska architektura – sakrálné památky na území Česka.

Тема 3. Gotický sloh. Všeobecná charakteristika. Gotická architektura na území Česka.. Raná gotika (druhá polovina 13. století). Vrcholná gotika (14. století). Matyáš z Arrasu a Petr Parléř. Pozdní gotika (druhá polovina 15. století i později). Gotický sloh a knižní malby. Chorální knihy. Malíř miniatur v Pasionálu abatyše Kunhuty. Nejstarší památky deskové gotické malby - práce Mistra vyšehradského oltáře. Rané deskové malby Madon (Madona veverská, Madona strahovská).

Malířská škola evropského významu územitěnné, deskové i knižní malby za Karla IV. v Praze a na Karlštejně. Mikuláš Wurmser, dvorní malíř Karla IV., a Mistr Theodorik.

Deskové malby Mistra třeboňského oltáře. Vrchol českého deskového malířství krásných Madon.

Тема 4. Renesance. Barokní sloh Všeobecná charakteristika. Renesanční architektura. Renesanční sloh v architektuře. Letohrádek královny Anny. Nejkrásnější české renesančních zámky a šlechtické paláce. Renesanční umění. České renesanční deskové a nástěnné malby.

Mistr litoměřického oltáře, autor prvního českého renesančního portrétu Albrechta z Kolovrat a nástěnných maleb v kapli sv. Václava v chrámu sv. Víta.

Technika sgrafita pro výzdobu šlechtických paláců a měšťanských domů. Malíři Fabián Puléř, Jan Kantor Starý, Matouš Radouš ad. **Barokní sloh.** Všeobecná charakteristika. Klementinum. Černínský palác. Architekti Carlo Lurago. Francesco Carrati. Francouz Jean-Baptiste Mathey - zámek Šternberků v Tróji u Prahy. Nejvýznamnější domácí barokní architekti - Jan Blažej Santini-Aichel, Kryštof a Kilián Ignác Dienzenhoferové, František Maxmilián Kaňka. Santini - barokní gotika. Lidové baroko. Manýrismus za vlády císaře Rudolfa II. Malíři Hans von Aachen, Giuseppe Arcimboldo. Barokní sloh v malířství. Domácí barokní malířské tradici. Karel Škréta. Vrcholné baroko a Petr Brandl, Václav Vavřinec Reincer, Michael Václav Halbax. Barokní sloh v sochařství. Jan Jiří Bendl. Ferdinand Maxmilián Brokoff. Matyáš Bernard Braun Baroční architektura (2. pol. 17 – 18 st.). Barokové umění na území Česka. Barokové výtvarné umění. Rokokový sloh v architektuře. Rokoko v malířství. Norbert Grund.

Модуль 2

Тема 5 . Klasicistní styl na území Česka. Všeobecná charakteristika. Začíná v 70. letech 18. století a vrcholí na počátku 19. století. V tomto stylu jsou postavena lázeňská města - Teplice, Mariánské a Františkovy Lázně. Za nejkrásnější klasicistní stavbu v Praze je považováno Nosticovo divadlo, dnes nazývané Stavovské, od stavitele A. Haffeneckera z roku 1783. V klasicistním slohu je postavena rovněž Bertramka, kde bydlel během svého pobytu v Praze W. A. Mozart. V období klasicismu přestává být základní stavební jednotkou kostel, ale stavějí se hlavně praktické stavby, nájemní domy, školy, nemocnice. V této době byly vybudovány také vojenské pevnosti v Terezíně a Josefově. Empírový sloh. Objev na území Česka na začátku 19. století a trvá do 40. let 19. stol., navazuje na klasicismus, měšťanský sloh. Jako novinka se objevuje městský nájemný dům. Za první je považován Platýz v Praze. V empírovém slohu se staví veřejné lázně, divadla, ale i první nádraží a továrny. Zámek Kačina u Kutné Hory (1802-1822). Historické slohy 19. století. Všeobecná charakteristika. 19. století se vrátilo k slohům předcházejících období. **Novogotický styl.** Zámky Hluboká v jižních Čechách a Lednice na Moravě a přestavěny zámky ve Zlebech a Sychrově. Novogotický sloh inspiroval různými cizími vzory. Exotické stavby nacházející se především v parcích, například turecký minaret a římský triumfální oblouk postavené v Lednici, maurská zvonice v Žehušicích, čínský pavilón v Praze na Cibulce nebo novogotický letohrádek v Praze ve Stromovce. Novorománský se využíval u církevních staveb. Nejvýznamnější památkou je kostel sv. Cyrila a Metoděje v Karlíně v Praze. Novorenesanční sloh. Významné kulturní stavby - Národní divadlo, Národní muzeum a Rudolfinum. Nejznámějším architektem tohoto období byl Josef Zítka (1832-1909), který projektoval Národní divadlo a podílel se na stavbě Rudolfinu. Zítkovým oponentem byl architekt Antonín Wichl, prosazující tzv. českou renesanci inspirovanou domácími vzory. Wichlův dům na Václavském náměstí nebo Smetanovo muzeum v Praze. Josef Schulz (1840-1917), který dostavěl Zítkovy stavby a navrhl Národní muzeum a Uměleckoprůmyslové muzeum. Novobaroční sloh se uplatnil až kolem r. 1900 jako nejmladší z historických slohů a přetrval až do let minulého století. Stahlsburgův palác v Panské ulici nebo vila dr. Kramáře v Praze Na Baště.

Тема 6. Secesní sloh. Všeobecná charakteristika. Secesní architektura na území Česka. Vznik koncem 19. století a trval až do konce první světové války. Secesní architektura je bohatě dekorativní, uplatňují se ornamenty vzniklé stylizací rostlin a živočichů, ornamenty tvořené lidskými postavami nebo jejich maskami. Užívají se nové materiály, například železo, sklo, keramika. Za nejkrásnější secesní stavbu na území je považován Obecní dům od architektů Balšánka a Polívky postavený v letech 1902-1908. Z dalších secesních staveb v Praze je hotel Evropa vytvořený architektem Bendelmayerem, Hlavní nádraží od J. Fanty nebo palác Koruna A. Pfciffra. Kostel sv. Jana Nepomuckého ve Štěchovicích nebo tzv. Janův dům v Luhačovicích.

Český kubismus. Vrcholil na území ve 20. letech minulého století. Dům U Černé Matky boží v Celetné ulici, postavený architektem Josefem Gočárkem (1880-1945) v r. 1912, či vily a domy pod Vyšehradem postavené architektem Josefem Chocholem.

Тема 7. České výtvarné umění 19. a 20. st.

Umění 19. století. Období josefínského osvícenství znamenalo přerušení výtvarné tradice v českých zemích, která pokračovala do 19. století jen na řemeslné úrovni. Oživit výtvarné umění v Čechách si dala za úkol pražská Akademie výtvarných umění, která byla založena r. 1800 a zprvu propagovala hlavně klasicismus. Akademie vytvořila novou uměleckou tradici, ze které vyrostla zakladatelská generace českého malířství 19. století. (František Tkadlík (1786-1840), který se věnoval hlavně náboženské malbě a portrétu). Historickou malbu pěstoval Antonín Machek (1755-1844). Zakladatel české krajinářské školy Antonín Mánes (1784-1843). Romantické krajiny a žánrové realistické obrazy vytvářel Josef Navrátil (1798-1865). Josef Mánes (1820-1874). Deska orloje na Staroměstské radnici (1865-1866) v Praze. Malíři - realisté (Jaroslav Čermák (1830-1878 a Karel Purkyně (1834—1868). Generace Národního divadla.

Umělecká výzdoba Národního divadla. (V. Hynais, V. Brožík, J. Mařák a M. Aleš). Vojtěch Hynais (1854-1925), autor opony Národního divadla. Václav Brožík (1851-1901), autor historických obrazů královské lóže Národního divadla, profesor pražské akademie a člen pařížské akademie. Julius Mařák (1832-1899), autor obrazů památných míst českých dějin v předsíni lóže Národního divadla. Mikoláš Aleš (1852-1913) se podílel spolu s Františkem Ženíškem (1849-1916) na výzdobě foyeru Národního divadla (cyklus Vlast).

Výtvarné umění přelomu století. Antonín Slavíček, Antonín Hudeček. Výtvarné umění přelomu století. Symbolismus. Jan Preissler. Josef Váchal. Symbolismus v sochařství. František Bílek. Ladislav Šaloun. Expresionismus. Sdružení Osma (malíři Emil Filla, Bohumil Kubista, Otakar Kubín). Výtvarné umění přelomu století. Impresionismus. Antonín Slavíček, Antonín Hudeček. Český kubismus. Skupina výtvarných umělců - malíři Emil Filla, Václav Spála, Josef Čapek. František Kupka. Silně zasáhla malířství secese. Tento výtvarný styl přišel z Paříže, kde se na jeho prosazení podílel český malíř Alfons Mucha (1860-1939). Výtvarné umění v druhé polovině 20. století. Za druhé světové války vznikly další skupiny reagující na surrealismus - Skupina 42 (Kamil Lhoták, Jiří Kolář) a skupina RA. Z malířů navazujících na surrealismus dosáhli největšího věhlasu Jiří Kolář (1914-2002) a Mikuláš Medek (1926-1974). V roce 1948 se ohlašuje další směr ovlivněný surrealismem a existencialismem tzv. *explosionismus*. Jeho průkopník grafik Vladimír Boudník (1924-1968). Malíři – realisté (Jan Bauch (1898-1993), Jan Slavíček (1900 až 1970). Malířství Karla Svolinského (1896-1986) a Adolfa Zábranského (1909-1981. Sochařství. Karel Pokorný (1891-1962), autor pomníku Karla IV. v pražském Karolinu nebo Aloise Jiráska na Jiráskově náměstí v Praze, Vincenc Makovský (1900-1966), autor pomníku J. A. Komenského v Uherském Hradišti, Karel Lidický (1900-1976), autor sochy J. Husa v pražském Karolinu).

Tema 8. Funkcionalismus na území Česka. Všeobecná charakteristika.

Ve 30. letech minulého století česká moderní architektura navázala na konstruktivismus architekta Jana Kotěry (1871-1923), který mimo jiné navrhoval stavbu Právnické fakulty v Praze, a pod vlivem architekta Le Corbusiera se opět vrátila k účelovosti. Významnými stavbami českého funkcionalismu jsou obchodní dům Bílá labuť nebo Veletržní palác. Stále více se prosazovaly zásady urbanismu. Ukázkou zdařilé koncepce urbanismu je Gočárovův regulační plán Hradce Králové a Gahurův regulační plán výstavby Zlína. **Poválečná architektura.** Po druhé světové válce architektura vlivem politických událostí začala napodobovat sovětskou architekturu (hotel Internacionál v Praze) a nastal rozvoj masové výstavby sídlišť panelovou technologií, který vyvrcholil v 80. letech.

6.2. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин					
	Форма навчання:					
	у тому числі					
	Усього	лекції	практичні (семінарські)	лабораторні	індивідуальна робота	самостійна робота
Денна форма						
Модуль 1.						
Тема 1. Úvod. Pojem „kultúra Česka“. Periodizace dějin kultury Česka.	12	2	2			8
Тема 2. Románska architektura – sakrálné památky na území Česka.Kultura Velké Moravy .	14	2	2			10
Тема 3. Gotická architektura na území Česka	14	2	2			10
Тема 4. Renesance. Renesanční umění. Renesanční architektura na území Česka.	16	2	4			10
Модульна контрольна робота.	2	2				
Разом за модуль	58	10	10			38
Модуль 2.						
Тема5. Klasicistická architektúra na území Česka	14	2	2			10
Тема 6. Secesní architektúra na území Česka.	16	2	2			10
Тема 7. České výtvarné umění 19. a 20 st..	16	2	2			10
Тема 8. Funkcionalizmus na území .	20	4	4			10
Модульна контрольна робота 2	2	2				
Разом за модуль	62	12	10			40
Разом за семестр	120	22	20			78

6.3. Теми практичних (семінарських, лабораторних) занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		денна	заочна
1	Тема 1. Úvod. Pojem „kultúra Česka“. Periodizace dějin kultury Česka.	2	-

2	Тема 2. Románska architektura – sakrálné památky na území Česka.Kultura Velké Moravy .	2	-
3	Тема 3. Gotická architektura na území Česka	2	-
4	Тема 4. Renesance. Renesanční umění. Renesanční architektura na území Česka.	4	-
5	Тема5. Klasicistická architektúra na území Česka	2	-
6	Тема 6. Secesní architektúra na území Česka.	2	-
7	Тема 7. České výtvarné umění 19. a 20 st..	2	-
8	Тема 8. Funkcionalismus na území .	4	2
Разом		20	2

6.4. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		денна	заочна
1	Periodizace dějin kultury Česka y контексті перекладу .	8	13
2	Kultura Velké Moravy y контексті перекладу.	10	13
3	Nejstarší stavební památky předrománské. Románský sloh. Rotundy. Věstonická venuše. Keltská plastika.	10	14
4	Gotický sloh a knižní malby. Chorální knihy. Malířská škola evropského významna území Čech, deskové i knižní malby za Karla IV.	10	14
5	Renesanční sloh v architektuře. Nejkrásnější české renesančních zámky a šlechtické paláce. Renesanční umění. České renesanční deskové a nástěnné malby.	10	13
6	Barokové umění na území Česka. Baroční architektura (2. pol. 17 – 18 st.). Barokové výtvarné umění a v Západní Evropě y контексті перекладу.	10	13
7	Empírový sloh. Secesní architektúra na území Česka a v Západní Evropě	10	14
8	Dějiny české hudby. Dějiny českého divadla	10	14
Разом		78	108

Самостійна робота включає: опрацювання теоретичних основ прослуханого лекційного матеріалу; вивчення окремих тем питань, що передбачені для самостійного опрацювання; поглиблене вивчення літератури на задану тему та пошук додаткової інформації; підготовка до практичних занять; систематизацію вивченого матеріалу перед підсумковим контролем; розроблення мультимедійних презентацій тощо.

6.5. Індивідуальні завдання

До індивідуальної роботи у процесі вивчення навчальної дисципліни відносяться творчі й індивідуальні навчально-дослідні завдання, зокрема: підготовка рефератів та їх презентація; анотація опрацьованої наукової літератури, статей, досліджень; пошук в комп'ютерних мережах додаткового навчального матеріалу до запропонованих викладачем тем

7. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

1. Технічні засоби: проектор.
2. Обладнання: комп'ютерний клас.
3. Програмне забезпечення: інформаційні технології та засоби електронного навчання: Microsoft Office; система електронного навчання Moodle; електронна пошта (<http://gmail.com> і ін.) на базі глобальних інформаційно-комунікаційних порталів, внутрішня корпоративна електронна пошта УжНУ.

8. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література

1. Антоненко О., Гасіл І, Гасілова Г., Лобур Н., Паламарчук О. Лабіринти чеської культури. Навчальний посібник. К. Освіта України, 2017.150 с.
2. Юсип-Якимович Ю.В. Історія культури Чехії: перекладознавчий аспект. Для студентів-магістрів галузі знань 03 «Гуманітарні науки» спеціальності 035 «Філологія» спеціалізації 035.038. «Слов'янські мови та літератури (переклад включно) перша - чеська». Ужгород, 2023. 170 с.

Допоміжна література

1. Bauer A. Dějiny výtvarného umění. 1. vyd. Olomouc: Rubico, 1998, 287 p.
2. Černá M. Dějiny výtvarného umění Idea Servis: 2002, 224 s
3. Deset století architektury. Architektura romanská. Praha 2001.
4. Dragoun Z. Praha 885-1310. Kapitoly o romanské a raně gotické architektuře. Praha, 2002.
5. Encyklopedie architektů, stavitelů, zedníků a kameníků v Čechách. Praha, 2004.
6. Macek P. Barokní architektura v Čechách. Karolinum: 2015. 768 s.
7. Petrasova T., Lorenzova H. (ed.). Dějiny českého výtvarného umění III/1,III/2, Praha 2001.
8. Švacha R. Dějiny umění v českých zemích 800 – 2000. Nakladatel: Arbor vitae: 2018. 992 s.
9. Velké Dějiny zemí Koruny české. Tematická řada Architektura. Praha 2009.

9. Інформаційні ресурси

<http://cs.wikipedia.org>

<http://www.artmuseum.cz>

<http://historika.fabulator.cz>

<http://www.umeni.euweb.cz>

<http://www.dejinyumeni.czweb.org>

<http://regiony.impuls.cz/pardubicky-kraj/unikat-z-muzea-vazi-tricet-sest-kilo-lide-ho-prolistuji-na-webu-20120925-xr11-da8htm.html>

<http://duoppa.ff.cuni.cz/shared/files/prehled%20cz%20sylaby/Socharstvi%2>